

Terug op plaats delict

Joseph Raaijmakers | 26 mei 2024

Vandaag was ik er weer; op plaats delict. Want zo voelt het. [De frontlinie](#) noemde ik het toen. Waar ik werd mishandeld en niemand er voor verantwoordelijk werd gehouden. Ik herinner me de stokslagen in mijn rug en benen. Ik voel het waterkanon van achteren dat me voortduwt. De gemaskerde Romeo's in Northface kledij voor me; stenen aanreikend aan de totaal verbouwene menigte.

Als vee werden we richting Centraal Station gedreven. Hoewel? Als vee? Als dit koeien waren geweest had de Partij voor de Dieren op hun achterste poten gestaan en zouden er legio aangiftes zijn binnengekomen bij de dierenbescherming. Maar het was geen vee. Het waren burgers, zoals jij en ik. Geen rechts-extremisten [zoals de media hen zou afschilderen de komende dagen](#). [Geen relschoppers](#). Gewone ongeruste wakkere burgers die hun vreedzame stem wilden laten horen.

Thierry neemt ons mee naar 24 januari 2021.

Maar hij was er niet bij; ik wel:

Er was geen sprake van een demonstratie. Ik trof een samenzijn van mensen die het duidelijk niet eens waren met de maatregelen maar slechts een enkeling had een spandoek of boodschap. Ludiek, zoals de KNUFFELBEER, en verder gewoon praten over de huidige toestand in Nederland. Betrokken en ongeruste burgers, dat was de overgrote meerderheid.

Thierry vervolgd zijn verhaal alsof alles verleden tijd is. Ik loop naar Pepijn van Houwelingen: “Thierry blijft in de verleden tijd praten. Is er iets gebeurd wat ik gemist heb? Is er iets essentieels veranderd?”. Pepijn kijkt me appelig aan; blijkbaar begrijpt hij niet wat ik bedoel. Ik laat het maar zo.

Ik ga even zitten. Langs mij zit een man met een enorme telelens. Ik vraag hem of hij PERS is en hij antwoordt “freelance”. Zijn enorme camera ligt voor hem, werkeloos. Ik vervolg: “Niks interessants?”. Hij antwoordt alsof het heel normaal is: “Ik hou mijn camera gereed; voor als er iets gebeurd. Als er beweging in komt.”. Beweging? Interessant? Thierry staat op het toneel en dat zou je het hoogtepunt van deze meeting in Eindhoven kunnen noemen; maar hij kijkt duidelijk naar het publiek; zoekt Hoopt hij op een aanval van Antifa of zo? Of een paraplu of bierfles die de richting van Baudet op gaat? Misschien. Gewone samenkomende ongeruste betrokken burgers zullen niet interessant zijn; niet verkoopbaar. Hij hoopt op sensatie, net als elke journalist en persfotograaf.

Ik kijk rond. Het is een ander publiek als op **24 januari 2021**. Een boel stropdassen, lokale politici. Ik schud een Helmonds raadslid voor FVD nog even de hand. Ik had hem eerder ontmoet op een evenement van FVD in Helmond. Ja, een heel ander publiek als toen. Langs me zit een dame, duidelijk van goeie stand. Ik spreek haar aan maar ze is er duidelijk niet van gediend. Even gaan mijn gedachten terug in de tijd. Ik denk aan 25 februari 2015. De herdenking bij de **dokwerker**. Op een of andere manier voelt het ook zo. Om me heen mensen die “herinneren” maar nooit in de frontlinie zullen staan. Mensen met mooie woorden maar of daar daden aan gekoppeld worden is de vraag. Mosterd na de maaltijd.

Deze mensen vandaag doen alsof ze betrokken zijn maar begrepen in 2015 de problematiek niet t.a.v. bikers en begrijpen nu de huidige situatie ook niet. Lekker makkelijk oordelen over 2020, 2021 en 2022 maar anno 2024 zijn er andere issues zoals de [machtsgreep van de WHO](#) en de [CENSUUR](#)! De opkomst van de [CBDC](#) en het [Social Credit System](#).

Waarom ben ik hier? Hoopte ik op doeners? Op die schaduwcultuur waar Thierry het wel eens over heeft. Op een andere alternatieve manier met elkaar omgaan en DOEN? Ik zie alleen maar volgers, schapen; met open mond luisterend naar Baudet en Ralf Dekker. Zich afvragend waar die hen heen zullen leiden. Ik stap op mijn motor en ga nog even genieten van mijn vrijheid, zolang het nog kan.

Blijf kritisch, blij nadenken en blij VRIJ.